

Een oud beeld van de Sliedrechtse Kerkbuurt

Links een oud schoolgebouw dat in 1884 geopend werd. Later werd een deel verbouwd tot gymnastiek lokaal (C12). In het pand naast de school woonde de bovenmeester. Later diende het als 'Arbeidsbureau'. Het gymlokaal is nu in gebruik als clubgebouw van muziekvereniging Crescendo. Wellicht stimuleert het dialectverhaal zich hier te melden voor muzieklessen?

Klaaintjies worde mor aals te gaauw grôôt

Ving u dat nou ok, beste lezer(es), dat kaainder tegewoordig zô gaauw grôôt motte weze? Zôôdrao de klaaintjies drie jaer zijn, gaon ze al naer school. Aaigelijk zijn ze dan juist in zô'n leuke levensfaose. 't Worde al echt mensies waer ie wat mee kan. Ze kanne al aerdig praote en gezellig zijn in huis en moeders kanne d'r volop van geniete. Maor dà schijn nie in 't belang van 't kaaind te zijn; dat mot zô gaauw mogelijk klaor gestôômd worde voor de grôôte mensewèrld.

Gelukkig is t'r ok wat leuks te vertelle. Onderlest zag ik in êên of aander nieuwspergrammao onze koningin Maxima die, ge-

dreve as ze is, een baosisschool bezocht waer kindere wiere opgerope om aallemael een muziekinstrument te gaon bespeule. Ze onthulde bij die gelegenighaaid dà ze zellef gitaor speulde. 'k Mò zegge dà dat idee uit m'n hart gegrepe is. Wà zou 't toch fijn zijn as aalle kaainers note konne leze en meziek gonge maake. Of 't nou een blokfluit, ukelele of gitaor zou zijn, dà maak nie uit. As ie muziek maakt doe je gèên kwaod, pes ie mekaor nie en 't kan allêên de saomehorighaaid mor bevoddere. Vedders kà je't allêên doen, maor zeker ok mè je vriendjies en vriendinnechies. Iets saome doen het naer mijn smaak hêël veul voordêele.

'k Hè zellef ok aanderande meziekinstrumente bespeuld, dus ik weet waer ik 't over heb, mondfluit en gitaor en bij de 'Harremenie' hè'k nog een hortie een klaorinet bespeuld. Daernaest ben 'k jaere lid gewist van verschaaijene zangkore. Prachtig om mè mekaor akkoorde te maake. 'k Vingk 't nog aaltijd jammer dat 'r omstandigheeje kwamme waerdeur ik 'r mee mos stoppe. 't Heug me nog goed dà'k een keer langs 't mezieklekaol liep, op de school waer ik waarekte, dat 'r deur brugklasserties 't 'Air' van Bach wier gespeuld op êênvoudige blokfluitjies. 'k Hè verrast en verwonderd staon luistere. Wà me dan ok aareg aanspreekt, is dà mè meziekmaoke 't kaaind nog kaaind kan weze en niks gèên moeilijke zaoke aan 't kaainderhòôfie het.

Want wat komt 'r veul op die huppies af tegewoording. Ze krijge daolijk zellefs al twêêtaolig les en de klaaintjies hebbe in plek van een meziekinstrument een i-pod, i-pad of i-foon in d'r handjies. As ie 't mijn vraegt is t'r een ontwikkeling gaonde waer iederêên van gròôt tot klaain zô gaauw mogelijk met de sociaole mediao aan de gang mot. De kaainers zijn daermee zô dwangmaotig mee bezig dà ze hêêlemael van de wêreld zijn. Zellefs op de fiets schijne ze nog te motte e-maile, sms'se of belle. Lieve mense, 'k glòôf waerentig dà mijn leeftijd een rol gao speule.

Jan van der Vlies